

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 1Obdo/94/2021
Identifikačné číslo spisu: 6118200862
Dátum vydania rozhodnutia: 27.04.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Miroslava Janečková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:6118200862.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Miroslavy Janečkovej a členiek senátu JUDr. Jany Hullovej a JUDr. Eriky Čanádyovej v spore žalobcu LAS Autocentrum, s.r.o., so sídlom Rosinská cesta 12, 010 08 Žilina, IČO: 47 052 171, zastúpeného V4 JURISTIC Group, s.r.o., Furdekova 16, 851 04 Bratislava, IČO: 50 192 205, proti žalovanému GRIT STONE s.r.o., so sídlom Bancíkovej 1/A, 821 03 Bratislava, IČO: 46 307 273, zastúpenému Consilior Iuris s. r. o., so sídlom Radlinského 51, 811 07 Bratislava, IČO: 47 231 157, o 96.203,08 eur s príslušenstvom, o dovolaní žalovaného proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č. k. 2Cob/39/2021-1013 z 25. mája 2021, takto

rozhodol:

Dovolacie konanie z a s t a v u j e.

Žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

1 Okresný súd Bratislava II ako súd prvej inštancie uznesením č. k. 42Cb/145/2018-994 zo 17. februára 2021 zamietol návrh žalovaného, doručený súdu dňa 29. novembra 2019 (a doplnený na pošte dňa 6. decembra 2019), na zrušenie rozsudku Okresného súdu Bratislava II č. k. 42Cb/145/2018-871 zo dňa 15. októbra 2019, ktorým súd rozhodol podľa § 274 CSP.

2 V odôvodnení uznesenia súd prvej inštancie uviedol, že návrh žalovaného zamietol, nakoľko súdu nepreukázal, že pojednávanie, na ktorom bol vyhlásený rozsudok pre zmeškanie, zmeškal z ospravedliteľného dôvodu. Konštatoval, že žalovaný nepredložil napr. fotografie preukazujúce jeho tvrdenie, že cestou na súd dostal defekt, prípadne iný dôkaz, že dopravná situácia na Prístavnom moste v daný deň bola obzvlášť nepriaznivá, čo tvrdil ako ďalší dôvod brániaci mu zúčastniť sa pojednávania a napokon nepredložil ani žiadne dôkazy preukazujúci žalovaným tvrdené zdravotné problémy jeho advokáta. Zdôraznil, že je v záujme klienta advokáta žalovaného, aby urobil všetky potrebné opatrenia, aby eliminoval prekážky, ktoré počas cesty môžu vzniknúť ako napr. kontrola rezervného kolesa v aute

a tiež, aby na cestu vyrazil včas, nakoľko počas cesty môžu vzniknúť nepredvídané okolnosti, ktoré nevie ovplyvniť. Advokátovi žalovaného tiež vytýkal, že počas cesty nekontaktoval vo veci konajúci súd a neospravedlnil svoju neprítomnosť na pojednávaní, keďže mu bolo zrejmé, že sa na pojednávanie nedostaví včas.

3 Na základe žalovaným podaného odvolania Krajský súd v Bratislave uznesením č. k. 2Cob/39/2021-1013 z 25. mája 2021 uznesenie súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správne potvrdil a žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že predmetom odvolacieho konania bolo posúdiť, či dôvod, pre ktorý žalovaný zmeškal pojednávanie, na ktorom bolo rozhodnuté rozsudkom pre zmeškanie bol ospravedlniteľným dôvodom. Odvolací súd síce pripustil, že defekt na kolese počas jazdy osobným motorovým vozidlom možno považovať za nepredvídanú prekážku, nemožno ho však automaticky považovať za ospravedlniteľný dôvod. Zdôraznil, že zhotovenie fotografie prostredníctvom mobilného telefónu na zdokumentovanie udalosti určite nemožno považovať za porušenie predpisov o cestnej premávke. Odvolací súd poukázal aj na pasivitu žalovaného po pojednávaní, ktorý svoju neúčast' ospravedlnil až po doručení rozsudku pre zmeškanie v rámci návrhu na zrušenie rozsudku pre zmeškanie. Poukázal pritom na záver vyslovený najvyšším súdom v uznesení zo dňa 29. januára 2020 sp. zn. 5Obdo/26/2019. Vyslovil názor, že na daný prípad nemožno aplikovať závery prijaté v uznesení ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 233/2019, na ktoré poukazoval žalovaný. Poukázal na to, že žalovaný mal na nariadený termín pojednávania zabezpečiť účasť svedkov a zaslať písomné vyjadrenie s označením dôkazov. Napriek jeho tvrdeniu, že sa chcel pojednávania zúčastniť nevysvetlil, prečo sa nedostavili svedkovia.

4 Žalovaný podal proti uzneseniu odvolacieho súdu dovolanie s odkazom na § 420 písm. f/ a 421 ods. 1 písm. a/ a b/ CSP, navrhujúc uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Namietal, že predchádzajúci právny zástupca žalovaného sa na pojednávanie, vytýčené na 10:30 hod., nedostavil iba z dôvodov, ktoré nemohol odstrániť ani pri vynaložení všetkého úsilia, ktoré možno od neho spravodlivo očakávať. Bránil sa tým, že v čase, keď predchádzajúci právny zástupca dofukoval kolesá na motorovom vozidle, ešte objektívne nemohol predpokladať ďalšie ním uvádzané zdržanie na ceste a teda nemohol mať vedomosť, že by mal informovať príslušný súd o svojom prípadnom meškaní, keďže vyrazil s dostatočnou až hodinovou časovou rezervou. Následne, keď sa už nachádzal v dopravnej kolóne na Prístavnom moste, nemohol súdu oznámiť, že bude meškať, nakoľko by sa tým dopustil priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

5 Písomným podaním, datovaným dňom 22. novembrom 2021, zobral žalovaný dovolanie späť bez bližšieho odôvodnenia, navrhujúc dovolacie konanie podľa § 446 CSP zastaviť a žiadnej zo strán nepriznať náhradu trov dovolacieho konania.

6 Podľa § 446 CSP, ak dovolateľ vezme dovolanie späť, dovolací súd dovolacie konanie zastaví.

7 Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný ako dovolateľ vzal svoje dovolanie v celom rozsahu späť pred rozhodnutím dovolacieho súdu o dovolaní, najvyšší súd dovolacie konanie podľa § 446 CSP zastavil.

8 Dovolací súd v súlade s článkom 17 Základných princípov CSP, zakotvujúcich procesnú ekonomiu, nepriznal v konaní úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania (§ 256 ods. 1 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP), keďže mu podľa obsahu spisu preukázateľne žiadne trovy nevznikli (k uvedenému porovnaj napr. uznesenie NS SR z 28. februára 2018 sp. zn. 7Cdo/14/2018). Dovolací súd dospel k záveru, že zastavenie dovolacieho konania procesne zaviniť žalovaný späťvzatím dovolania. V späťvzatí dovolania žalovaný neuviedol taký dôvod, aby to nasvedčovalo skutočnosti, že zastavenie dovolacieho konania nezavinila výlučne ani jedna zo strán sporu. Rozhodovanie najskôr postupom podľa § 262 CSP v spojení s § 453 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nerozumné, ale aj v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

9 Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.